

باید آخوند که مایوس شود از امداد رسیدن وغیره اما نجوا بد چنانچه در تواریخ
 بسیار بوده است که پهپالار با شکر کشم تا ب مقاومت آورد و هاست یافته
 شده است یا امداد رسیده است پاپ شاه نباید اول واجازه بپرسی سالا
 پیده که اگر آثار ضعف و شکر خود مشاهده کند و شمن را تویی مینیبدشمن اما بردو
 اسلحه و اسباب و آلات حرب را بدشمن سپرد و این بی غیرتی را مرتب شود
 ممکن است که سپاه قلی شکر کشیر را مغلوب ساز و از زیبا کند شتری غیرت و حرمت
 سپاه را تمام میکند مگر در حالی که در قلعه محصور باشد و آذوقه و ذخیره او تمام
 شده باشد لاید شود که اسباب و آلات حرب را پرده راه سلامت پیش کرده
 اما اگر بی سبب خیل شود مشترقی برای هر دو مان چیون میشود و شجاعت فکار
 دانی پسها لاحقاً درین موارد معلوم میشود که سپاه خود را ضعیف و بیجانه
 مینی و با عقلی کامل و درستی شامل با خصم مقابل شود و تا ب مقاومت آورده
 البته دول و شمن خوف میافتد یا بحکم عملی فتحیاب یا یکی از این سه
 و بسیار اتفاق آفته است که امری که و نظر باعیان مینی و بجهات خشن بدری
 صورت انجام نماید مرتضی خلاصه و حسین موقع از وحال چاره نیست یا بلات
 است یا ظهر یا فتن اگر پهپالاری بخشم اما آورده که منفعت خود را در
 نظر داشته باشد چه از راه ترس یا سارشش بدشمن در هر دو حالت وجہا
 القتل میشود و باید در شکر امر و حاکم لفسر خواهد باشد که به سپاه حکم آن کیت فخر

سطیع و متقدا بگشند زیرا که اگر خلاف این باشد و نظر در یکت لشکر حاکم باشد
 مکن غایت که آن فوج فتحیاب شود چه کنیفر سپه سالار متوسط بترازد و ایشان
 عاقل بنا بر این در لشکر مایه بگنیفر حکم کند مکن غایت که در نظر و قوشان اگرچه
 یکت راسی باشد اغتشاش در میان لشکر نمیزد از همانچه پادشاهی و شخصیت
 در یکت تخت ده در ویش در کلیه بخشد دو پادشاه در اقلیمی بخشد اگرچه سپه سالار
 با سردار و سرکرد و دامور خنگت مشورت کند و شور و صلاح را طول بپید بعایم
 بلطفه ایست زیرا که همه تزلزل خواهند بود و از آن مشورت بگذره باشد
 حمایت عقل و فرابست خود بی حمایت غیری از عده کار جنگت پراید و نیز
 بعقل غیر تماید چه او بحق حرکات دشمن وارد و خود را هم تو اند اور اکن کند
 آن سپه سالار که عذری سخواه برانی خود پیدا کند مشورت بگند و موقت مشوره
 بگردون مشورت بگذار و اگرچه ناچیون این طریق نشته است لکن هم بپرسالا
 از سردار راسی خود پسیحت بپود و جداجد اپر سد بعد از آن بعقل خود رقمار کند
 حاصل جداجد اپرسیدن این است که دشمن سلطان غمیشود که سپه سالار را اچه
 است و راسی او پنهان میماند در سفر خنگت هر راز را بخچه بخیز لازمه است
 که همراه داشته باشد آن یکت آن یکت بقدر ضرورت آن رود
 رخوت خود آن برداشتن خواک چهار زوزه که تسد جوع نماید با اطرف آب و
 کول پارچه کزارده بدش کشده هر یکت را پر قشیده ضرور است که بدان لشکر

ساندیده از جمل راه عجور نباشد راه بازگشتند و کول پارچه بر قدر کوچکت میتوان
 ساخت بستراست آما باشد بجهشیه همراه باشد نه همین وقت جنگ باشد داشته
 باشد بلکه باشد بجهشیه بدش داشته باشد که حاصل آن برای شناسعلوم شود و
 هرچه در وقت جنگ بکار می آید در وقت صلح هم ضرور است تا که سپاه باشد
 خودش آنکه باشد سختی صفتی که باید سپاه داشته باشد طاقت سختی
 و محبت تحمل کرست کی و پساده روی است صفت قوه شجاعت زیرا که از
 صفت اول نباشد و دهم خام است رشادت سپاه بود و ششم است یکی از
 سایه قدیم است که از سپاه تجربت رسیده شده اند و یکی سپاه جدید است
 که بازتر است رشادت وارند آما جلاوت که از سپاه قدیم یافت میشود و آن بستراست
 است و در همان رشادت قدیم طاقت سختی میدان پیدا شود و در تجربه سپاه
 قدیم میفهمد که چه وجہ طاقت سختی آور و خصوصاً افواج ناپلیون و راپطائیان
 که کوهستان است از بی خبری و سختی طاقت آور و بعد از تاب آوردن
 آن سختی مستحیل طایلی پر آن با خوش گذشت و حاصل تاب آوردن و سختی فرمیده
 و همین هر شقی شد برای شکر او همین باور شکر شد که ناپلیون توپهای بزرگ
 از کوهستان بکند این باید هر قدر ممکن است بنه و چادر و سباب بخراست
 برداشت که احتمال و اتفاق منع و تعجیل غمیث است دفعه نشکنین برداشتن
 بعضی وقایت باعث شکست که بوده است خصوصاً در ایران و هند وستان

در وقت پادشاهان قدیم و جدید که اکثر اوقات بین چند شکست خورده اند خیلی از
 بعد از جنگ لججه بر ملوف گفته که قشون ایران از نیازی شکار فتن می آیند که مازی
 و باز و تخت روای و چادر و حسنه و خرگاه بسیارند و ماجرا این است که هنوز به
 ایران سبک فیض اگرچه نظام است بجزیا ق که ممکن است باشد شکر
 بیشتر خدمت آوردن و نوکر قدیم را محبت و رعایت که باعث امیدواری
 شکر جدید شود مواجب یک سپاه باید بپاسیب خدمت خدمت باشد چه ظلم
 و بی انصافی است که مواجب نوکر جدید را مثل قدیم بپرسند خلاف این
 بیان پاره از عقلاً چنین مصلحت دیده بودند که هر سیخ و شش سال تغیر بپرسند
 که برو و درد هات و آمان در عرض پرادر و پسر خود را بفرستند که همه مردم
 صاحب نظام و تربیت شده باشند در علم نظام این تغیر و تبدل موجب
 و هر کن آنها بیکار بکرانش تحویلند کرفت و آن رشادت نجفه و طاقت سختی را
 بینم نمیرسانند هر کن و اگر سپاه باید بکر بمانند انس خوشی و بیکانگی و زفوج بهم
 بپرسد دستور العمل شکر مظفر آنکه آن باید پس از سالار عاقل و جنگ
 دیده و کار آزموده باشد آن شکر بحال انصباط و انتظام در نظام داشته
 باشد آن بیاست رسانیدن کنایه کاران که بیم آن در ول سپاه باشد
 عاجزاً دادن خدمتکاران در ازادی خدمت آن باید بهر بیک از سردار و هر کوچه
 و اصناف شکر در کارخو و تربیت شده باشد و تهیه بباب جنگ از

هر خانه و آزوچه باید کمال استعداد داشته باشد تا باید شکر غیرت و لاست
 خود را داشته باشد هر کاهکاری بین صفتها موصوف است امید
 وارد نصیحت دادن پلشکر در صین چنگ سیفایده است چه اگر قدیم باشد
 کوشش نخواهد داد و اگر جدید باشد از چنگ شلیک است تو پس به نصایح باشد
 فراموش میکند لکن چه مصادیقه اگر جنگ خصمی مکنند که آنها را بر سر غیرت آورده
 آن نصیحت دادن پیش از چنگ بسیار خوب است که ارجاعی که در میدان شکر است
 متوقف شده باعث تقویت شکر شود تا آنها را مشغول میدارد که بخیال خود
 بینند بنا بر این باید سپه سالار پیش از میدان چنگ هر روز احکام نصایح خود
 را چادری نماید نصایح سپه سالار باید بسیار محض و سفید باشد و اگر بتواند
 سطحب خود را که درسته فقط گلوپیده باشد است چه شکر میگذرد خود
 آن است لفظ را میپارد و فراموش میکند مثل نصیحت دادن ناپلیون و چنگ است
 مرگ که که عقب نشسته تا امداد رسید باو بعد ناپلیون گفت ای سپاه شما میبینید
 که من در میدان چنگ رخت خواب نمیگذارم ما از برای یک پروردگر پشت ششم
 بهم درسته لفظ باعث تقویت دل شکر شد سرووار پیش چنگ باید آدمی
 شجاع و عاقل و ولیر و سرفت و شناسی از عبور رو و خانه و شکرها کی بهتر است
 داشته باشد و راهنمایی تبریز است آور و درسته تفاوت حوالات و اخبار است
 از چاپار چی باشی تمازد و سازش کند بخلق بگان که وارد بشود بجا سوس بجهه طرف

محل و شرطی نمایند و نوشته جاتی که بست او هم رسید بازگرد و مطالعه کند و بجز
 نمایند و سپه سالار را از کجا هی خلاص طلوع سازد اگرچه بازگردان مراسلات
 مردم کمال بی اضافی است لکن در وقت خیکت چون باید از احوال شمس اطلاع
 ببرساند ضرورت هم هم رساند و پیش قراول باید هر وقت آدمی از دشمن هم رسید تا
 خود راه پیده برآور قاتی که باشد غفلت شکنده بمان ساعت او را ترد خود بطلبید
 که اورا بامتنیان بدار و جزئی که میدهد موافق عقل عدم کند پیش قراول
 نه همین مخصوص اطلاع دادن از حرکات دشمن است بلکه باید باسواره که اخراج
 سبک و دشنه پاشد باسر بازو توپخانه و سردار رشید و سرگرد و های منصب
 بایش قراول و شمن طرح خیکت اندازد تا شکر پرسد و اگر پیش قراول رشید
 و منصب نباشد هر چیزی باعث و هن کلی باید شکراست و اگر عفیون از پیش
 قراول نمازی موده باشد باعث اختلال احوال پیش قراول است پیش قراول
 باید پیش قراول و شمن دعوا کند باید طرح خیکت اندازد و پیش قراول را به
 حرکات پچنه مشغول دار و تا شکر پرسد و شمن شکست خود او اول کار پیش قراول است
 که دشمن را تعاقب کند و رکمال جلاوت و تجیل قوت شکر پرسد و جزئیات
 بیکی از زیادی عدد و بیکی تجیل و شتاب در عزم زیرا که شتاب در فرمیت
 باعث تقویت و ظاهرت قلب شکر و مورث خوف و ضعف و شمن
 بیکی از فوایزو و فتن اینست که حرکات شما معلوم نمی شود حمله کردن پیشمندیت

تجیل و بخیری از حالات و حرکات شما بسیار بگار می‌آید زیرا که مثل بر قب خاطف
 بر سر او تاختن می‌آوری و شمن بکشته کار را از دست میدهند خصوصاً که شما و گویند
 سخواهیدند و در آن یکدیگر نباشد بشهر خود بپرسید که افوج خسته و گوفته شوند
 که میتوانند متعالی و شمن با پیش بگیرند و در فتن و ملایم رفت و را در آن دست عقل کنند
 بسخند تحویل طرا بگار برند در حالت جنگت فریب و اولن چه دشمن فواید کلمه از داد
 لکن پاییز پیش از آنکه دشمن از فریب مستحضر شود مثل عقاب بر سر شنیدند
 پس لار پاید که در صین سکون پا حرکت از خصم دشمن عاقل نباشد و مذکور حکایت
 در فتح ازیست دشمن از خود نماید که اگر لار پاید باشد محل اردوی خود را تغییر دهد
 اگرچه پس لار پیش از رسیدن دشمن جای خود را تغییر دهد بسیار خطردار و لکن به پس لار چنان
 میتوانند ازین حرکت غاییه کلی نماید زیرا که خیالات دشمن را از تغییر دادن کان پرین
 بسخند و میباشد آن خیال ای که در پیش و طرح جنگت دارد و در آن وقت تغییر
 نموده و اینکار بسیار مشکل است که در آنوقت خیال خوب نماید پرسیده من لار لازم است
 که در حالت سکون پا حرکت نهان اردو تطمیم باشد و خطف تگیه جانشین خود را نموده
 و خود را همیا و حاضر دارد که در روز جنگت میدهد زیرا که میتوانند پو دنها خسته بگرد
 لشکر چو جم آور و پایم تو پیمان را در محلی مرتفع کنار داد که کلوه میدان و کشته باشد و درین
 مسافت برای لشکر لازم است که فردا دلیلی دو و همینه و پسره و خدای دل و ایشان باشد
 و فردا و لان جهان از لشکر دور شوند که اگر پاوه خیال است دوچار شود لشکر را زارند

آنها مطلع سازند که تو اند خود را پر ای صاحف حاضر ساند خذلکیه جانشین نهیں.
 که همان ورود خانه است زیرا که نتواند بود که شکر حرکت می کند و آن سبکیه بچای خود را نمایند
 باید بجزء وضع است تکیه برای خود پیدا کند و اگر بکیت هست تکیه شکر بکویه باشد و دفعه
 باشد باید فوج سواره را بست دیگر فرستاد که تو اند خوب حمله بدشمن برند و دفعه
 را احاطه نمایند اگر بکیت جانب دشمن تکیه دارد بمحکم علیه دشمن را
 مخبران را بفرستد که بدشمن حمله نموده اند بخل بیرونی و سیاست بمحبران بجانب عقب
 دشمن حمله نمایند و اگر محکم است درین جنبه سواران بسیکت را بمحبران نموده باشند
 به دشمن نمایند برای سالار فایده ها دارد اگر سخواهی مینماید و میره دشمن را حمله
 بیرزند مینماید خود را مخصوص طرف نموده بفوج مستحب آنوقت که بجهنم حمله می کند باید قدری
 از میره خود را کنار بگذارد و آنوقت که درجهنم حمله می کند باید بسیکت بردشمن
 بیازند و همکلت نمایند و اگر رفتار خپری است که نتوانند پیش بروند مخفی بسیار خوب
 برای شما و هر وقت آنار خوف در دشمن مشاهده میکنی آنوقت بدشمن تعاقب کرد
 و حمله برده باز خست است که باید سوار شده باشند و تو خانه را دشمن نباید و غربت شکر
 از دوسره راه دور از یکدیگر دلی اطلاعی از یکدیگر صیغی نزدیک است مثلاً فوجی از یک
 یکروز از پیش سالار حکم دارد و بعد از یکروز حرکاتی متعلق است با حکام جدید پیش از
 هر کار حکم پاوز رسیده عطل میباشد از برای حکم شانی کاری میکند که باعث خطر شکر شود پس
 باید سردار افواجی که دور از یکدیگر بیرونی و جنگ تیار کلی داشته باشند که باعث سقطی از

نشود و میان هر دو سه فوج راه باشد که اطلاق از حرکات زندگی کید که راه است باید
 و مفارک پکید که محلی دو ناز دشمن گذشت سالار قمین کرد و است حاضر شود چنانچه که میان
 در خیانت را بولی که قشون نمر و قسمت شده بودند که از راه کوهستان می آمدند که
 در صحرا فیلمخ شود ناچیون مطلع شده و قیمت را چند جهاد شکست و او دو سه هزار
 مسؤول شد بیست و دو هزار اسیر و بیست و چهار علیم از آنها گرفت چهل شش
 عزاده توپ گرفت و اکر لمحی شیدند قشون نمره ناچیون نمیتوانست آنها را
 شکست پیدا و چنط و یک هزار اوتزی چهل و هزار لشکر و اشت سردار علیکه
 توپخانه و سواره از پیاده جدا ساخت که ناچیون در بولی و شهر نشود آنها را غصت
 و او غصی باز نظور که در ساعت بعد از طهر اوتزی را شکست و او سرداری کنار
 که تفاوت کند اوتزی را بشنید که پروردگاری بجهات قلعه نشود می آید ناچیون پیاز
 درود پر قدره زودتر که نشاند اهل قلعه با وجود حیات بکنند سید شهر نشود و قشون خدا
 که در کار محاصره قلعه بودند برداشت و رفت معامل پر دوره و او را خان
 بعد از آورده که اماں خواست بنابراین یک هزار شتر شد و در باب ساخت
 فیما میان افراج منیز ششم شخص نایم زیرا که موقوف راه است که اکر و دخان
 یا کوهستان است یا موافق است و در پیشوند و اکر مانع میزیست تزویج نمیکردند
 اکر بحسب ضرورت لازم شد که پس از درست قسم ساخته از شه چهار راه بر دشمن چکه هزار
 چهل از تلاقي فیاضین در همان مکان دوران خصم که پس سالار برای اجتماع چهار پا

صعین ساخته بکید که متحی شود که دشمن نتواند آنها را جدا از خلوب سازد چنانچه
 فرورک پادشاه پرس و دشنه در جنگ بیمه که برای تحریر آنجا آمد شکر خود را او
 قدرت کرد و بود و پیش روی دشمن فتحت خود را متحی کرد و این خلاف قاعده
 پادشاهی بود زیرا که با وجود اینکه دوک لرین هفتاد هزار قشقان و اشت اهال
 کروکه قشقان فرورک را متفرق ساخت و اگر در کت موافق عقل نکرد آنرا
 باید که در اینجا سفر جنگ حالت محارب است یا حفاظت را باز هم باشد چرا که درین
 محارب است صرفه در جنگ نمایند و نبا بر صلح است عقب نشیند باعث ضعف
 و اتفاق شکر و ولیری دشمن و از دست وادن آزو قوه خواهد بود و این قدر
 خارست که از عقب نشتن بیرسد در وقت جنگ نیز بیرسد نبا براین سه سال
 نما پتواند غریم وارد آن خود را درین جنگ تبدیل ننماید زیرا که در حالت جنگ
 بطریقین بغضان بیرسد و در حالت عقب نشتن بکطرف پیغمبر اخباری
 خواهد بود چنانچه مرشال سکس میکوید پنجمین نشتن بسیار ضرر دارد ولکن اگر دشمن
 کاهل و قابل باشد خذان عیب ندارد و او اگر دشمن بتعجیل و مشتاب بر داشته باشد
 پنجمین نشتن کمال ضرر دارد و هاسته قشقان او را متفرق خواهد ساخت پنجمین نشتن
 شکر حین دین حالت دارد و هاسته حالتها پنجمین نشتن در جلو دشمن است
 که بینی باشد و اگر تعجیل ور تعاقب نماید پنجمین نشتن بزودی فسی از فرار بشکل
 ناچیپیون که از نکت رس پنجمین نشست اول بقایاده و نظامی هم پنجمین نشست بعده از آنکه

رس او را تعاقب کرد و شمی از فرار پوست آن مثلی که سابقاً نوشته اند که اگر هم پر
 پل طلا ساخت بسازند که قشون دشمن از محلکت بیرون بر وند خلافت بلکه
 باید راه را بسازند که دشمن که عذب می شنید و عطف عنان نمایند توانند فرار نمایند که از
 پر پیشان کند باید سپه سالار تفکر و تأمل نمایند که دشمن چه قدر کمتر متعادل نموده است
 و سخنکات می آورد باید از همان قرار سپاه که بتوانند با دشمن مقابله شود تدارک کند و نیز
 بد اند که دشمن را چند قلمرو است که هبایب قلعه کبری را تهیه نمایند فایده هیئت که غیر از
 بشر طراط لایع نقشه جنگ است بسازند که در مقابل دشمن حرکت چکونه باید نمایند اگر از
 قوت دشمن اطلاع مداشته باشد نمیتواند خیالی بگزند و نقشه نمایند پس از حالت جنگ
 عیب این است که وقت ملائی و اند اختن توپ اول نیست و نه تصویر نهایی که
 حالت جنگ چکونه نمیتواند اما اگر مشیر نقشه پردازی در حالت جنگ دستگاه
 نمیشوی چنانچه همین که نقشه پرواخت از روی جرات و تهور و منع اطلاع و دستگاه
 خیال میوانی عمل نمایی و مشیرفت کار بخوبی نمیتود و آنوقت که عزم را گزمه کرده
 باید عقدت تمامی و رقابه ای نکنی که مثل اطوال و پچهای حرکت تمامی قبل از آنکه
 سپه سالار بخدمت مقابله شود و فیما می خریقین مسافتی باشد بسپه سالار لازم است
 که اطراف و جوانب کار را ملاحظه وقت ملاحظه کند و تدبیر و تجهیزات دشمن را در محدوده
 خود متصور سازد و در ضمیر خود در مقابل هر یکی اراده بخدمت فتش پردازد که از روی
 هاک اندیشه تواند منع خلیه دشمن از خود نماید نمیتواند سپه سالاری که پیش از جنگ

خیالی داراده تمازید یا آنکه خیالی که خلاف قواعد جنگ است نهاید که این تعاقب می‌افزد که آن سپه سالار بجهنم شکست میدهد این قوت با از طالع است یا از حایق شکست درین دو حالت نهاید عاقل اعتماد نمی‌داند مابین دو حالت نهایتی است این وضع زیر
 کس سیار و رکفلان این حرکت را کرد و از پیش پرده و نشاید مابین دو کار عکس کرد
 هر کجا نقشه پرداختی که قشون و شمن کم است و در حالت محافظه است و مغروه
 نهاید این قشون شدی و نقشه درست کرد که در دوسته باد حمله و آن حرکت
 نهاید و تخلیل در پیش می‌کند که آن نقشه تو باطل نمود خنازی پیش این کار نمایمیون
 پیش از قشون کم داشت و محاصره شهر غشته شغول بود خبر از دارتنی نه
 که قشون بسیار داشت می‌زد که لسته نمایمیون را شکست میدهم و نقشه پردا
 می‌فطمه او پرداخت نمایمیون از غزو را و مطلع شده از محاصره مشغول بخواسته
 تخلیل بسرار پیش مرد و یکی فوج او را شکست داد بعد از همان قرار بهمه افواج
 او را جدا جدا شکست داده بیست و پنج هزار مقتول و مجروح با خصم هزار سیرونه
 عمل و هفتاد قوب کرفت اکرچه دارتنی خیال کرد و بود که نمایمیون را شکست
 پدره را شکست او را مسد و دیگر داشت خود دارتنی و خبطه در خیال شکست
 خود و خود او پیش فوج از قشون خدمکار عقب نشست این فتح از درست کار
 و عقل نمایمیون بود نهاید پادشاه حکم پیده و نقشه پرداز که سپه سالار
 تغیر نقشه پدیده از طور نشانه این دعوه اراده بود و دار مرز استوار است

پدر مغلوب شد بیار خبر است که منوط بفتح است که نبی توان مال مذیثی کرد
ما دامیک آدم عاقل در همان وقت فکر بیار و پیش را دن سپاه
را مضر جمی کند باید که خود او محار باشد هر کاشکر به تحریر
ملکتی تغییر شود متضمن بته حالت خواهد بود اول اگر دوست از دوستی که بنت
در دخانه است یا سرحد مملکتی است که نه دوست است و نه دشمن درین
حالت بر سرمه سالار لازم است که ملاحظه پیش رورا نموده از جانشین خود
اسوده باشد تویم اگر کیست است که استان یار و دخانه است نکرید نموده
آن سمت را که محل اعتمادیت خفظ و حراست نماید چه اگر دشمن از جانشین
حلقه اور زباعث و هن عظیم خواهد بود و درست که شکر استفرق ساز و دیگر
اگر از دوست محل نکیه و اعتماد نباشد بر سرمه سالار لازم است که خطر مکر را
نموده و سط شکر را محار است نماید در حال خفظ آذوق و ذخیره شکر نکند و تنبیه
بر سرمه سالار لازم است که هر قدر از سرحد مملکت خود در شود باید خفظ
عقب را نموده در چند جا نکر ساخته فوج و توب خانه کدار دکه و دشمن
نمیتواند دوست اور از دلایت او کوتاه دارد چنانچه چالس و از دم
پاوشاه سوید که آدمی برشید و شجاع بود و در فرمک مشهور است خلاف
این بیان کرد و په مملکت رس رفت که ستش زملکت خود بیده شد و در آنجا
شکست خورد و اوضاع او پیشان شد فرار از بحر روم رفت حال آنکه پیش از آنها

شکست داد بروس و نزدیکیت بود که مملکت روس را سخن نماید آماچون عقب خود
 را شکرند از خود خود را از مملکت خود کو نماید کرد و مابین روزها قادکت
 افسر اول فرش پادشاه سوید او اول پادشاهی بود و در پیور پ که این قواعد شکر
 و خط تکمیلی و این قواعد را در نظام امن نبا کرد پاییز که سپاه هر و قیمت از دنیا نشیب
 و روز مسلح مدخل بوده قوت و قدرت خود را بیشتر نمایند طا به رساند و سالانه از توپخانه و
 سوار و سرکرد کان جدا شود و هر سر فتنی از شکر که جدا از رو و دار و چنان مردا
 بکد بکر باشد شنید که تو اند بکد بکر حمایت و تقویت نمایند اسیر توپخان
 ناید از علوم هندسه و نقشه جهان و علم تو اینچه و نظام امن بپاده و سواره
 اکناد باشد بجهت اینکه تمامی اسلحه و قورخانه و سباب بجذب دست
 اوست داد و پاییز قیمت کند و از قراول و چند اول مطلع باشد که توپخانه را پاد
 موقع خود بجا ربرو نماید و فرنگستان سرکرد کان توپخانه را از همه علم سواره
 و سواره و هندسه را داده بسید و بباشر قورخانه و جیانخانه همیشه بکی باز نهایست
 بقول اسیر اعتماد نماید من و از احوال و شمن که آن اسیر جزا فوج خود اطلاع
 مدارد و از خیالات و غریم سپه سالاری پر مطلع است اگر سرماز است جزا فوج
 و درین خود نمی داند و اگر سرکرد است جزا فوج خود نمی داند بنابرین
 سپه سالار نماید اعتماد بر قول اسیر بکند که خبری که اسیر به مطابق خبر قراول
 باشد پاییز کیت از سر ارا چند جنابه بوده و رخلویت تحقیقات شکر خصم را

نماید اگر قول آنها مطابق است چیزی معلوم نمیشود اگر سرگردانی شیر شود سوالی
 که میکند ازدواج است که از عدد و قوت و شمن پیشید زیرا که از حرکات
 په سالاً مطلع شخاپود و کاهی از محل آغازت و شمن فرورگت پادشت
 پرسش میکوید که آن شیر که دروغ میکوید و فریب میشد اور اینکه شنید که موجب
 وحشت سایرین نموده بستان گفت که کشتن اسیر از برای دروع انصاف
 است زیرا که خیانتی بدولت خود کرده است اگر راست میکوید و خلاف
 قسم نمیشود که بدولت خود خورده است خیانت نکند تو نچانه باشد
 درین راه تاریخی سراه سوار و سرباز بروند و باقی در مکانی محظوظ
 باشد که از عصب بکوکت باقی بود و از برای کمیتو پیشصد و پنجاه کلوه و
 چهار پاره کافی است و از برای دو دعوای سخت لفاسی است
 هرچه پیاوه شجاع و کارآمد است لازم تر است که تو نچانه همراه او باشد و
 درین سفر و جنگ باشد تو نچانه پیش رو باشد که باعث قوت قلب بشکر است
 سربازین که مشاهده میکند که جانین قشون پیو نچانه نکیش وارد بجهات و عجیت
 پیش میروند و تاخت میکنند پسر و شمن تو نچانه که همراه سرباز نمیباشد و
 از برای خطف دیگران نکارید از شته اند و در آنوقت بکار میزد از که معلوم نباشد
 خطر از کدام طرف است و یکی ز عمار بد و شمن باعث شگست است آنکه
 قوت تو باعث فتح است همان وقت آن تو نچانه را پیش بیاورند و هر قدر

و قوی که دارید سر دشمن باید رید آنوقت که پنجاه یا شصت توب پنجاچم شد
 ممکن نیست که دشمن پسر آن حمله پرداز که محتشم در باشد یا از سواره و پیاده
 نگیرند هشتمه باشد شاید دشمن بتواند حمله آورد اما اگر شخصت هفتاد توب پنجم
 و محل خوب داشته باشد محل است که دشمن بتواند حمله آورد بیار
 سر برگشته و قوه بینجا بد که سردار توپخانه را در مکانی قرار بده که منع
 کنی برای شکر و هشتمه باشد و باید محل آنها پیش روی سواره و پیاده باشد
 بطوری دو راه باشد که دشمن تو اندر پسر آنها پورش آور و اتصاف کند
 مثل او رسید آن جنگت بازودی نو که در دعواهی روس و ناپلیون بود
 وقتی که بینجا است ناپلیون حملت روس را اتصاف کند در آن جنگت
 شکر روس شکر چیزی تو پی در وسط صفحه جمال بالای بنه که مشرف به کل
 سیدان جنگت بود و اشتند از برای شکر روس حسنه بیکار آمد که دونفر
 سردار شهود فرانسه مقتول و جمع کثیر از افواج خاصه بجزء تلف نمده باشد
 بزرگات کلی شکر حسنه که فتح شد دو دفعه بیشتر شکر روس از فرانسه در آن و ز
 شکست خورد و تکیه بهان شکر کرد و خود واری نموده جنگت کردند و همین
 جنگ ها کرامز دیکت بین پاسی تخت نمای ناپلیون صد توب در کمی که داشت
 که بیار جای خوب و مضبوط بود و بهین جنت نیزه کلی چاصل شد توپخانه
 زیاده از برای سواره منع است دارد که از برای شکر پیاده چه جنگت سواره

دیگر پیشنهاد تقدیم نکن و باین علت تعصیان محلی است از پرسی سواره هر کاه بی
 توپ باشد و توپخانه سواره تیر انبر اسی سواره ایجاد شده و سواره نباید هرگز بی
 توپ باشد یا در صین توپخانه متعاقب و شمن یا کوش بردن باید توپخانه همراه
 سوار باشد فرورکت بزرگ پادشاه پر کوس توپخانه سواره را اختیاع کرد
 بعد از آن دولتگر لمه متد اول شد و در فرانسه متد اول بود تا هفت و بیست
 سال پیش از ناپلئون توپخانه سواره در شهر حال میتواند باقیشون را
 حرکت نماید و بین سبب منفعت کلی عاید شود و ناپلئون کفته است
 اگر قوت وقدرت آن دارید که بجای توپخانه ایشان از جنات
 سواره بودن توپخانه است که از توپخانه غیر سواره بینی آید و بین
 حرکات لازم است که سواره و سرمه باشد که خطوط توپخانه را نماید و بگیر
 را ادا کرده از مدائله غیر ممنوع وارد . مخلوط شدن سواره و سیاده در
 چندی در روز جنگ صلاح نیست زیرا که اگر سوار حرکت نماید پیاده بی تکیه
 می نماید و سواره همچنین شواند حرکت درست نماید بهتر این است که هر
 یکی مکانیستین کشته باشد بجای خود حمل سواره در هشتادی خنک
 و وسط جنگ و آخر جنگ مفید است و اگر ممکن است باید سواره به پلوی
 و شمن حمل برند خصوصاً و قدری که سیاده باشمن مقدمه کشیش و پیش رو دعو

نهایید سواره به پل خیک کند سواره نظام میشیر بخاری آمده و قتی که با جمیعت
 تمام پوشید بر بیجای حق در صفت دشمن و قتی که ضرور فیض سواره حرکت کند
 خوب است که ستران ساخته عقب صفت پیاده باشد از همانجا میتواند در جا
 که پس سالار لازم بداند حرکت نماید میشیر فایده سواران این است که بعد
 از نکش و شمن تعاقب پیاسند و نکنند از نکه افواج شکسته جمع شوند اگر شکست
 پیشید و پاشکست بخوبید در هر دو حالت سواره یا از زیادی تعاقب کردن و شمن
 شکسته یا از زیادی محافظت شکر خود را که پس می نشیند بسیار بسیار مفید
 ولازم است با وجود اینکه فتح کلی می باشد اگر سواره ندارد صفت
 منفعت فتح میروند و قتی که تعاقب و شمن شکسته نیکند بر جانین شکر جعل پزند
 نه بر قلب سپاه و شمن که آن زیاده ازین منفعت دارد پس سالار که
 بولایت و شمن سلطنت شد بنای حسنه ایامیت و مردمی نماید و بناید تقدی
 و ظلم کند چه اگر مملکت است سه روادین میں احتمال نشود باعث مایوسی
 خلایق عیود و بنابراین باید متولی ایامیت که بداند وقت تقدی و سکام
 اضافه چه وقت است که خلق را خوش شنود وارد نماییں در ایام
 قیصر یا ردم قدیم نیکند اشتند که کسی پس سالار باشد تا وقتی که در لذت
 و مژده و اضافه کامل و نیز کلی حاصل تماشی بشن این بود که پس ایام
 بولایت و شمن را اصرف کرد آنوقت اضافه بظاهر عدل و بقانون اضافه

رفوار و سلوک سیکنده این رفتار حسنه بخارمی آید پس سالار باشد و افواج چند
 نفر از کان که در فارسی ایشک آفاسی کویند باید دارد و داشته باشد که محترم
 پس سالار باشد و باید از علم تندیس و نقشه ساختن سر بر شده باشد و نقشه هنگات
 را کشیده باشند پس سالار بسازد و احکام پس سالار را خوب درک نموده آن حرکت
 چند پس سالار حالمی هر دار و سر کرد و بانماید پس ای ترتیب کردن پن
 صاحب نصبان مدرسه باید ساخت که علوم جنگ را تقاده علم باید کرست
 هر کیت را و محل خود اوقیل نقشه کشیدن و جندی نمودن و غیر و ایلات بدوان
 خلاف استعمال کند و بین مکث قریب زن که محروم پس سالار است ناپلیون داشت
 درجه جنگها همراه میر فتح اسم او برانی بود که درجه صفتی سطوره کامل و دان
 بوده نظام صفت روز مصاف باید از دو صفت پیش نباشد چه بضی رصف
 قرار میدهند و آن صفت پیش هم خطردار و باید عقب هر چهار تر تخفیف
 سر باز زنی و باشند که بجای کشیده و سر کرید و عقب چانین افواج درست
 پنج و تیغه فاصله بکشد باشد با وجود ناپلیون این قانون نوشته است
 منفعت تصرف بی ریل شسته خصوص صادرین قلعه ترتیب و اول بر
 دفع هجوم سواره لشکر و شمن در آن وقت این صفت بسی بکار می آید که لذت
 ایشته شده و صفاتان بر هم خورده است در جایی آنها ایجاده مشغول
 جنگ شود و قیم کار دوستی سپاه در قشلاق تو قفت دار و مادرین

سفر با درختکت باید هرگز سواره و پیاده و توپخانه نباشد از مکرر جدا شوند که تقدیر
 نباشند این است که حاصلی مدارد و از عتمده همچو کاربرگی آئیند باید چنان
 پیکر بکر متصلب باشند که وقت ضرورست بیکر بکر امداد نمکشند
 شفعت لحاظ این شتر قشلاق بطور قانون جنکت که همیشه حاضر و همیا پوده برای
 وفع کردن هجوم دشمن این است که همه سخاطر جمع باشد و بعد از زحمات
 سفر جنکت آرام و سهراحت کند اگر مخصوصین قلعه امان بخواهند
 بذارید بایس بایی که وارد قلعه را تخلیه کرده بود و پورش بعلمه بپرسند
 چون مال دنیا همیشه عزیز است بروایی مدادن مال و آذوقه جان خود را سپر
 مال دنیا کرده و عواقب پنهان نمایند بباہت که آنوقت تو شکست بخوبی داشت
 شکست پوره جستهای سابق قو بالکل همیشه صایع و بی شر خواهد بود وقتی
 در صفت جنکت کشیده شد باید صفت القمال نداشته باشد و بجهم پیشته
 باشد تا دشمن تواند از محل القمال در میان صفت راه باید بکرو قتی که خود عمدانها
 بصلحت اسباب حیله از عقب درست کرده که دشمن را در میان صفت آورده
 بحیله تمام نماید و فرنخستان بهین سبب در اثر دعواها شکست روی داد که
 القمال صفت لشکر بدوق صلحت بود با وجود ملاحظه القمال صفت دشمن
 باید حمله و پورش بر دخاسته و قتی که دهد و مکتر از دشمن باشد چهار که
 دشمن درین حمله شما صفت خود را جمع آوری کرده شمار اشکست فاصله بیش

پس سالار زمین که عزم جنگ می نماید باید بکشست و توپ خانه و سپاه
 و استخراج مکان سفر و رشد محل الدوام ضعف و شکست خود را بظر آورد
 و نهاد پیش نیکو نماید که دشمن متواتر بیچاره خیل بر او ظفر ماید خاصه و قشیده
 پس سالار لشکر دشمن آدمی عاقل و آرزو و ده و هشتاد شیار باشد اگرچه عدد سپاه
 دشمن کثیر باشد باید سفر و ریقوت خود نبود و چهه اطراف خود را ملاحظه کرد
 زیرا که قوت عقل سپه سالار مد بر از قوت سپاه بیشتر است در جنگ
 مر نیکو خبر ای اس سپه سالار لشکر خشنه بین سفر و ریقوت خود دافع که
 چو گفت زال بارستم کرد دشمن متواتر بیچاره شود و دیدم بسی
 آب زیر خشپمه خود چون پیشتر آمد شر و بار برد بین طور در جنگ
 مر نیکو اتفاق افتاد که ناچیون در آبتد امی جنگ شکست خود و خود را
 پس بکشید کلاس منظمه اینکه فتح کروه است از سیدان عز که خود بخلف
 عمان نمود چشمیار لشکر را باید و سر کرد کان خود پرداز تهاقب نمایند
 دهین بین امداد بر امی ناچیون رسیده قشوں متفرقه را جمع کرده باشپاه
 جهیت کلاس را شکست عظیم داد منصفت کشتن شیاری از دشمن چندان
 حسن ندارد از اینکه دل سپه سالار و قلب قشوں دشمن را از کلاس برهم
 زمین از صدر نمایه خود را است دل ایشان آب شده اگر خواهند متفرقه عکس
 خود را دوباره جمع کند متواتر و سپه سالار سفر و رکه در این پیش ظفر است

اگر شکست بخورد حکم ابتدا می‌شود که او باز پامدازه خود ری است بلکه
 جی‌الله شکست پیش از بازخوت و سغوری است هر کاه دشمن دو
 نه چافوج خود را گذارد است که فیلمین هفت اطلاع و آمد و رفت است
 که در وقت ضرورت عیوانه‌جهه را در کیف چا جمع کند و شکر شما در دوست
 چا هست لکن در میانه آمد و رفت ندارد و راه آمد و شد مسدود است
 درین صورت که شما در میان شکر خود آمد و رفت ندارید نباید جدا چدایا
 دشمن بچاوله بر وزیر اکه دشمن افواج خود را جمع نموده شکر جدا کانه شمارا
 شکست خواهد داد نسنه های جلت نفهمیدن این هر اث شکست عظیم
 خورد و در جنگ هونلیدن شاهزاده جان که پسر سالار نسنه بود افواج خود را
 بچهارت قیم کرد و مراوده در میان این چهار قسمت شود را اشیش
 در چنگل بزرگ بود و میخواست در بیجا می‌عنی افواج خود را جمع و مقابله کند
 نمایی خیز ای ارد که پسر سالار فرانسه بود ازین حالت آکا چی یافت و
 پیش از آنکه نسنه های جمع سپاه نمایند جدا چدایا قشون نسنه را شکست داد و
 همان روز پاترده هزار اسیر و صد هزاره توپ و پیار علم و تماشی
 ندارک و ما محتاج به تصرف جیز ای
 متعابل دشمن نمایند و عطف عنان نماید بایچاوله کرده نه زخم شو و افواج
 باید دور از محل خیک اجتماع نمایند دشمن نتواند پیش از جمع شدن آنها را

بگلی استفرق ساند و پایه دی هست که شکر نهیت شده جمع شوند و خود را
 نشند و باز خود را پشم نشند و از همه وقت برای شکر نهیت هست
 که پیش از اجتماع شکر عقب نشسته و تهرم شده پس از پشم برآیند باز و
 از محنتهاست جمع آوری افواج استفرق و شکست خود را دور از محل خیانت
 می‌بایست که دشمن بالکلیه از تدبیر شما استخبار حاصل نکنند اگر درین
 حالت دشمن افواج خود را تقسیم نماید از برای تهاجم اید خطر برای شما مشود
 که پیکر چد کانه آنها را استفرق ساند و خصوصاً اگر تدبیر و تغییل افواج استفرق خود
 را جمع نمایند پیش از آنکه دشمن خبردار شود اگر دو شکر تعامل
 پیدا کر صفت جداول را بسته که دعوای رو برو برو و بی از آنها در آن می‌باشد
 از خیانت رو برو تعادل نموده حرکت پیکت جانب خصم نمایند لبسته شکست
 خواهد خود و خصوصاً شکری که در بلندی یا کوهستان باشد و دیگری که
 پائین این حرکت را نماید از شیوه فرودگاه بزرگ پادشاه پرس و شکست
 کالین شده عیوی غافل شکست عظیم خود را از نهاده از پرس پا نزد هزار
 قدر شده نشود و اغلب توپها بدست منته افق دواز جانب نهاده پیشتر از
 پیغمبر از کشته شد و باز در خیانت روز بات بین جیت شکر فراش شکست خود
 از پرس نمود که پس سالانه فرانسه بود با وجود که نیکه چیز هزار قلعه داشت
 دشمن پیش از شش فوج پیاده و سی دسته سواره نظام مزیاده نداشت

در آن روز از قشوں فرانز بیفت هزار نفر کشته شد بیت عالم و بیان
 تو پ پست پرس اتفاق داشت طرف پرس میزراش صد کشته
 و مجروح شد هر کاه شکری پیش از جنگ اردوی خود را تبر
 در مقابل دشن داد که فرواجنکت شود اکرچ پسپاہ او زیاده از خصم باشد
 نباید قوت خود را در آتش بکم کرد و فوجی از افواج خود را جدا ساخت
 چه می شاید در آتش امدادی بخضم برسد و سپاه او زیاده شود یا آنکه در
 شب عقب شیند نبا براین وقتی که مصتم شد که پیش از جنگ نایاب گرفتار
 شد هر چند از این دشمنان که همان کسانی را که از خود جدا نمی شوند
 باعث فتح شوند موافق عقل و تجربه است که هر که قوت
 خود را نباید بکم کرد چرا که قوت دل قشوں مربوط و مالوف بیکدیر است
 هر کاه در راه شکر تسلیم کو چی باشد خلاف قانون و روی حسن
 جنگ است که تا بهتر شکر را بصرف درینا و در همینمان بینم رسند و
 تو پ خانه را داخل شکر نمایند چه مکان است که بخواه آن شکر از شکر کو و همراه
 کند تو پ خانه در شکر باشد باعث پریشانی احوال شکر خواهد بود و می باید
 وقتی که پ شکر رسید تو پ خانه را با قراولی اول در جانی مخصوص بود که در داد و داش
 به شکر بصرف آمد و اطراف شکر را ز شکر خود را حاصل کر و آن قوت
 تو پ خانه را در حائل شکر نماید اگر بخواهست در حرکات جنگ و درین

نماید پیشتر این است که توپهای بزرگ و عزاده وزیادتی ماجراجوی
مبارک را به محل دیگر فرستد بودن احوال واقعی و زیادتی توب
و عزاده موجب پوشانی است هر کاه دولتکار در مکانی طرح
جنگ آمد چنینند که عقب یکی از آنها رو و خانه واقع است برای
لشکر ضرر کلی دارد یا از پل کنده شده عقب نشیند از پرازی آن شکر که
مقابل آن است اید ظهر دارد و جان وقت است که باید پسران که
عقب نشست حمله و پیروزی بود ناپلیون در جنگ لیپکن است
عیسوی همین طرح سرکه را داشت که رو و خانه نشست عاکزو است
شکست عظیم خورد خایده بسیار وارد که هر کاه در میان دولتکار که د
حد و تقاضت مدارند رو و خانه باشد باید همان جا کش کند که دشمن از
رو و خانه بکسر و واین طرف آید آن وقت آن شکر که رو و خانه در
عقب دارد قوی دل تجو اید بود و از بیم حمله بردن بخواهد عقب
نشیند آنوقت صیحته ایوان اور اتعاقب کرد وقتی که دشمن هر راه
خود چرد کمی داشته باشد مشکل است که شما که دشمن اور از رو و خ
منع نماید بترانی است حافظت نمایند که عبور از رو و خانه نموده پیش
پر و خانه شود و در آنوقت اگر شکست بدهید ممکن نیست که او عطف عن
نماید و عبور از رو و خانه کند متفرقی و پرشیان شده شکست عظیم می یابد